

РЕШЕНИЕ

№ 5927

гр. София, 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 02.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **5724** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба от М. Г. М. с ЕГН [ЕГН], срещу Заповед с рег. № 228з-407/15.05.2023г. на изпълняващия длъжността началник на 04 РУ - СДВР, с която на основание чл.204, т.4, чл. 194., ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.3, чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР, на М. Г. М. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца, като се иска отмяната на заповедта.

В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност на заповедта, дисциплинарното наказание счита за наложено след срока по чл.195, ал.1, пр.1 ЗМВР., несъответствие между правната квалификация и фактическата обстановка на целта на закона, била запозната само със справка № 228р-7751/23г., но не и с посочените в нея напомнителни писма, не били взети предвид изложените основателни причини за забавеното изпълнение на поставените задачи. дисциплинарно наказващия орган узнал за нарушението още с постъпването на цитираните в справката и в заповедта напомнителни писма, и към датата на издаване на заповед № 228з-93/06.02.2023 г. за дисциплинарна проверка този факт е бил известен, от тази дата започвал да тече срокът за налагане на дисциплинарното наказание.

Претендира, че в изготвената справка и заповедта за налагане на наказанието са цитирани нарушения, съответстващи на "неизпълнение на заповед и резолюция" а не на "небрежност в служебната дейност и забавено изпълнение на заповед", квалифицирано по чл.199, ал.1, т.3 ЗМВР. и за което се налага по-ниска степен на

дисциплинарно наказание. Претендира, че се касае за маловажен случай, не били настъпили вредни последици.

Претендира се също, че преписка 48002/22г., не е възложена на жалбоподателката с конкретна резолюция, но същевременно не е имало на кой друг служител да бъде възложена, тъй като имало 2 вакантни места в група ТП Л. на СДВР. Претендира изключителна натовареност, в жалбата са изложени данни за съвместяване и на други функции, значителен брой отработени спешни материали, също посочва, че към момента имала 340 дни неизползван отпуск и влошено здравословно състояние, но продължавала да изпълнява стриктно и отговорно служебните си задължения, претендира тенденциозност при налагане на процесното дисциплинарно наказание, наложените такива до сега били отменени от съда. Позовава се на 30 годишен трудов стаж в системата на МВР без дисциплинарни наказания, което счита показателно за професионализъм, дисциплина и висок морал. Допуснатото нарушение счита за резултат от обективни и независещи от жалбоподателката причини, резултат от политиката на управление на МВР, довела до 6 вакантни длъжности в 04 РУ - СДВР.

По основаниято, че жалбоподателката не е изпълнила резолюции по 4 напомнителни писма от Прокуратурата претендира, че такива са две, постъпили в оригинал и по факс, което също било отразено в изготвената справка. По резолюцията за изпълнение "незабавно", излага възражение, че последното понятие не е регламентирано в нормативен акт, а следвало резолюцията да се изпълни във възможно най-кратък срок. Първото напомнително писмо било резолирано на 19.01.2023г., получено на 20.01. или 23.01.2023г., а следващите били получени на 25.01. и 26.01.2023г., като такива действия били предприети от страна на жалбоподателката незабавно в рамките на нейната обективна възможност - изискала и приложила потъпилите материали от Район Л. - СО, необходими за изразяване на мотивирано становище по проверката. Не е взето предвид от комисията и административно-наказващия орган необходимото технологично време за работа по преписката, както и изпълнението на останалите задължения, в това число прием на граждани. Претендира, че за периода 2022-2023г. няма други просрочени прокурорски преписки.

В съдебно заседание жалбоподателката не е взела участие – нито лично, нито чрез представител, няма искания за събиране на допълнителни доказателства.

Ответникът - в.п.д. началник на 04 Районно управление при СДВР, чрез юрк. А., оспори жалбата изцяло, като поддържа в ход по същество законосъобразност на оспорената заповед на всички основания, иска от съда да постанови отхвърлянето ѝ, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представи писмени бележки, в които претендира, че жалбоподателката действително е нарушила посочените в заповедта материално-правни разпоредби, спазване на процедурата, както и ,че изложеното в мотивите на заповедта представлява дисциплинарно нарушение на по ч. 194, ал.2, т.1 ЗМВР, за което се налага дисциплинарно наказание порицание по чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР, процесното наказание счита за определено в съответствие с чл. 206, ал.2 ЗМВР и при спазване на сроковете по чл.195, ал. 1 ЗМВР.

По делото са приети доказателствата по административната преписка и за компетентност на административния орган.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка по реда на чл.168, ал.1 и ал.2 вр. чл.146 АПК, от фактическа и правна страна приема за установено следното:

По допустимостта на оспорването:

Оспорената по делото заповед е връчена на адресата си на дата 15.05.2023г., а жалбата до съда е от дата 29.05.2023г., видно от отбелязване за датата на пощенското клеймо, с оглед на което е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК вр. чл.211 ЗМВР.

Жалбата е допустима , като подадена от адресата на подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, съгласно чл.211 ЗМВР, предвид, че е наложено дисциплинарно наказание по чл.197, ал.1, т.3 ЗМВР.

По фактите, съдът приема следното:

Видно от кадрова справка от 09.02.2023 г. - л. 54 от делото, инспектор М. М. е заемала длъжност полицейски инспектор, в IV степен в група Териториална полиция Л. (ТП – Л.), на сектор "Охранителна полиция" към 04 РУ - СДВР, на която длъжност е преназначена със заповед считано от 24.04.2015 г. , като в справката се съдържат данни за работа в системата на МВР от 1996 г. - за награда, като са изброени общо 15 награди през годините , последната от 2021 г. По време на службата си М. имала наложени дисциплинарни наказания "писмено предупреждение " със заповед от 2003 г. и "порицание" със заповед от 2011 г., наложените 5 дисциплинарни наказания са заличени с протокол по чл.213, ал.1 ЗМВР.

Видно от протокол от 03.08.2015 г., инспектор М. М. се е запознала със специфична длъжностна характеристика за длъжността полицейски инспектор VI - IV степен в група "Териториална полиция", на сектор "Охранителна полиция" и участък към РУ - СДВР, а съгласно протокол от.30.11.2018 г. - л. 58 от делото, на 27.11.2018 г. М. М. в качеството ѝ на полицейски инспектор при 04 РУ - СДВР, се е запознала със Заповед № 8121з-1013/08.08.2017 г. на министъра на вътрешните работи за утвърждаване на "Вътрешни правила за организацията на документооборота в Министерството на вътрешните работи" и Вътрешни правила за организацията на документооборота в Министерството на вътрешните работи".

С оспорената по делото Заповед № 228з-407/15.05.2023 г., издадена от впд началник на 04 РУ - СДВР комисар К. Т., е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца на инспектор М. М., заемаща длъжност полицейски инспектор IV степен в група "Териториална полиция Л." на сектор "Охранителна полиция" при 04 Районно управление на СДВР, считано от датата на връчване на заповедта.

Дисциплинарното наказание е наложено за дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.1 ЗМВР - "неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители". Органът се е позовал на чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР, съгласно която разпоредба дисциплинарно наказание "порицание " се налага за "неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания

на министъра на вътрешните работи, заместник министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители".

Дисциплинарното наказание е наложено след извършена проверка, разпоредена със заповед № 228з-93/2023 г. на впд началник 04 РУ - СДВР, въз основа на изнесените данни в докладна записка от 06.02.2023 г. - затова, че инспектор М. в периода 16.01.2023 г. до 01.02.2023 г. нееднократно въпреки поставени резолюции върху писма от 16, 19, 23 и 30.01.2023 г., не е изпълнила същите и е допуснала забавено отработване на прокурорска преписка 48002/2022 г. по описа на СРП. Със заповедта за проверката е назначена и комисия в състав гл. инсп. И. Я. - началник сектор ОП при 04 РУ СДВР - председател, и членове ст. инспектор П. П. - началник група ТП Т. при 04 РУ - СДВР, инспектор П. А. - ПИ в група ТП Л. при 04 РУ - СДВР. Дисциплинарно-наказващият орган се е позовал на Справка №228р-7751/21.03.2023 г. и становище № 228р-8944/03.04.2023 г. на Комисията по проверката, както и на материалите от извършената проверка.

Дисциплинарно-наказващият орган е приел в мотивите на заповедта, че конкретното дисциплинарно нарушение е осъществено от инспектор М. М. при следната фактическа обстановка:

1) На 09.11.2022 г. в 04 РУ - СДВР е постъпила прокурорска преписка № 48002/04.11.2022 г. по описа на Софийска районна прокуратура (СРП), регистрирана с вх. № 228000-16234/1011.2022 г. по описа на 04 РУ - СДВР с определен срок от прокурора 60 дни, записана в дневника на група ТП - Л. на 14.11.2022г. Върху постановлението на прокурора била поставена резолюция на дата 09.11.2023 г. "началник група ТП Л." / "За изпълнение" и поставен срок 07.01.2023 г. Върху този документ липсвала резолюция, с която инспектор М. М. е определена да извърши проверката по същата.

От докладна записка на главен инспектор И. Я. и даденото писмено обяснение от М. М., както и от копие на прокурорската преписка, е прието от дисциплинарно-наказващия орган за потвърдено, че по посочената преписка е работила инспектор М. М..

След получаване на 4 броя напомнителни писма, преписката била изпратена на 02.02.2023 г. на СРП, като работата по преписката приключила на 01.02.2023 г. - двадесет дни след определения срок, М. не била уведомила прекия си ръководител преди изтичане на срока за това обстоятелство.

Според органът "горното", което се възприема от съда като всичко описано до тук по фактите, се явявало нарушение на чл.18, ал.1, т.5 от Вътрешни правила за организация на документооборота в МВР.

2) Като виновно поведение на инспектор М. М. е вменено също, че не е докладвала своевременно на ръководителя за изпълнение на поставената задача, както и причините за забавяне на изпълнението, което е квалифицирано като нарушение на чл.18, ал.1, т.6 от същите вътрешни правила, както и на чл.22, ал.6, т.1 от същите. Инспектор М. не изпълнила поставената разпоредителна резолюция от началник сектор "ОП", а именно "незабавно изпълнение и доклад", която е следвало да извърши незабавно след получаване на напомнително писмо от СРП. Органът се е позовал на неизпълнение на резолюции с посоченото съдържание върху напомнителни писма на прокуратурата от дати 16, 19, 26 януари 2023 г., които били получени от М. съответно на дати 19,20 и 31 януари 2023 г. Върху всички напомнителни писма била налице резолюция от началник сектор ОП към г-н А. , а той от своя страна - към

инспектор М..

Фактичката обстановка е приета за доказана от събраните в хода на дисциплинарната проверка доказателства, - писмо на началник сектор Административен при 04 РУ за датата на постъпване на прокурорската преписка и за постъпили 8 броя напомнителни писма., както и, че същата била изпратена на 02.02.2023 г. на СРП на получената прокурорска преписка, от която било видно, че на стр.20 -22 са приложени писма съдържащи описаните по-горе резолюции. Също органът се е позовал на писмо от началник сектор "Административен" при 04 РУ - СДВР, съгласно което прокурорската преписка е постъпила в 4 РУ на 10.11.2022 г., като "материалът е записан в дневник приложение б на 14.11.2022 г. за получаване от М. М.", с определен срок 60 дни за проверката.

В мотивите на заповедта е прието за безспорно установено и доказано, че инспектор М. М. е извършила вмененото ѝ нарушение, като за периода от 16.01.20223 г. до 01.02.2023 г. нееднократно въпреки поставени резолюции върху писма с вх. № 228000-869/16.01.2023 г.; вх. №228000-1127/19.01.2023 г.; вх. №228000 - 1287/23.01.2023 г.и вх. № 228000-1797/30.01.2023 г., не е изпълнила същите и е допуснала забавено обработване на прокурорска преписка № 48002/2022 г. по описа на СРП, като не е изпълнила разпоредителни и насочващи резолюции по смисъла на чл.16, ал.3, т.1 и т.2 от Вътрешните правила за организация на документооборота в МВР, на началник сектор Охранителна полиция - инспектор П. А., със съдържание "незабавно изпълнение и доклад", което е квалифицирано като нарушение на чл.18, ал.1, т.5, т.6 и т.7 от вътрешните правила.

За да наложи процесното дисциплинарно наказание органът е приел, че на М. М. е предоставена възможност в пълнота да упражни правото си на защита, като същата била запозната със заповедта за възложената проверка, предоставена била възможност в срок до 14.02.2023 г. да предостави писмените си обяснения и доказателства, на последната дата е депозирала обяснение, което по съдържание органът е обсъдил в мотивите на стр. 4 от заповедта. Инспектор М. се е запознала с обобщената справка на комисията от проверката, като в посочения в поканата срок - 24 часа след запознаването, депозирала на 24.03.2023 г. възражение по справката - лист 34 от делото. Проверяващата комисия извършила допълнителна проверка и изготвила становище от 03.04.2023 г., като изследвала твърденията ѝ ,но не уважила възраженията ѝ, за което било изготвено становище с рег. № 228р-8944/03.04.2023 г., прието с резолюция от дисциплинарно-наказващия орган - видно е, че резолюцията е "Да", а датата на резолюцията е 31.03.2023 г., видно от представеното заверено копие по административната преписка на лист 31 от делото. Органът също се е позовал на проведеното изслушване на 13.04.2023 г. на М. М. от него, за което е съставен протокол.

За да наложи процесното дисциплинарно наказание органът е посочил, че е взел предвид тежестта на нарушението- извършеното деяние не се явявало тежко дисциплинарно нарушение; настъпилите от него последици - не били доказани вредни последици ,довели до квалифицирането на нарушението като тежко; обстоятелствата, при които е извършено - при спокойна ситуация, не е създавала напрежение върху служителя; формата на вината - евентуален умисъл, предвид нееднократно получените напомнителни писма; цялостното поведение на М. - от кадровата справка било видно, че от назначаването ѝ на работа в МВР до момента, са ѝ наложени общо 7 броя дисциплинарни наказания, от които 5 заличени с протокол,

съгласно чл.213, ал.1 ЗМВР, служителят бил награждаван многократно с различни по вид отличия, към датата на извършеното деяние, инспектор М. М. не се намирала в срока на наложено дисциплинарно наказание. Прието е, че не се установяват обстоятелства по чл.198 ЗМВР, сроковете по чл.195, ал.1 ЗМВР за ангажиране отговорността на служителя не били изтекли, приема 21.03.2023 г. за начало на двумесечния срок от установяване на нарушението - датата на постъпване на материалите от дисциплинарната проверка при дисциплинарно-наказващия орган. Също органът е посочил, че за времето на службата на М. наградите на служителя са с превес от наложените наказания, за постигане на целта на закона, следва да се наложи наказание за минималния 6 месечен срок, който ще съответства на тежестта на извършеното нарушение.

По фактите, относими към задължението на М. М. за изпълнение на прокурорска преписка № 48002/04.11.2022 г. СРП, в това число във връзка с направените от нея възражения, от доказателствата по делото се установява следното:

1) Върху постановлението от 03.11.2022 г. на прокурора при СРП е поставена резолюция "Началник група ТП Л." и за изпълнение срок 07.01.2023 г. Прокурорът е разпоредил изпълнение от 04 РУ СДВР на следното: да бъдат снети подробни обяснения по случая от заявителката, както и от съответните лица, визирани в сигнал от 31.10.2022 г.; 2. Да се изискат и приложат заверени копия на всички документи, съотносими към казуса. В постановлението е определен е срок от 60 дни за изпълнение. От представената тетрадка за отразяване движението на материалите на ТП - Л. за 2022 г., л.62-63 от делото, е видно, че преписката е заведена на 14.11.2022 г. и приключена на 02.02.2023 г., но няма отразяване на кого е възложена за работа, няма изрична резолюция за изпълнение от М. на разпореденото от прокурора.

2) В обяснението си от 14.02.2023 г. инспектор М. М. посочва, че преписката е възложена на нея без резолюция и дата, че заявителката била установена и призована, още в деня на постъпване на преписката бил проведен разговор и снето писмено обяснение на 15.11.2022 г. Видно от сигнала се касаело за надграждане на съществуваща стена над 2 м височина на границата на съседен имот, която щяла да спира притока на въздух и светлина в апартаментите на първия етаж на сградата, в която живеела заявителката. Във възражението М. е посочила, че на 20.12.2022 г. е изпратила писма до Район Л. - СО за представяне на копия от документи, относими към предмета на проверката, но изготвеното от нея писмо било изведено едва на 13.01.2023 г., - л. 89 от делото, като е видно, че същото е подписано от началника на 04 РУ - СДВР, изведено е на 13.01.2023 г., но се съдържа и печатно посочване в частта за регистрационния номер на документа 2022 г. Изисканите документи са постъпили на 27.01.2023 г. и на 31.01.2023 г., които М. получила на 01.02.2022 г. и незабавно преписката била комплектована и изпратена на СРП. Посочила е, че по преписката са извършени всички необходими и възможни действия по установяване на обективната истина, и било установено по безспорен начин, че не са налице данни за осъществено

престъпление от общо характер, включително от постъпилите от район Л. материали не било установено допуснато и административно нарушение. Инспектор М. също е твърдяла, че преписката е невъзможно да бъде приключена без да постъпят изисканите материали. От данните по преписката от Район Л. е видно (в обобщение писмо на л. 83 от делото, от дата 21.11.2022 г. до подателката на сигнала, до началника на РДНСК и директора на Дирекция ОСК при Н. - Столична община), че по сигнал до общината е извършена проверка и установено, че за извършващите се строителни дейности на [улица] имало издадено разрешение за строеж от главния архитект на Район Л. през 2022 г., а при проверката било установено, че нямало отклонение от одобрената проектна документация.

3) Във възражението си М. е посочила, че поради натовареност, не е изготвила писмо до прокуратурата за удължаване на срока на проверката, ТП Л. от 2 г. се обслужвала само от нея, а следвало да работят 3-ма полицейски служители, посочила е и свое продължително отсъствие по болест през 2022 г. Също М. е изтъкнала, че е служител от 1993 г. в МВР, не е просрочила проверката с користна цел, в резултат на забавеното изпълнение не били настъпили негативни последствия за друго лице, допуснала формално нарушение, съставомерно на "небрежност в служебната дейност и забавено изпълнение на заповед", по чл.199, ал.1, т.3 ЗМВР, за което се предвиждало наказание "писмено предупреждение", каквото било налагано за идентични нарушения на други служители от РУ.

4) Видно от постъпилите напомнителни писма от Прокуратурата, резолюциите и адресатите им са следните: в писмата от дати 12.01., 19.01.2023 г. и 26.01.2023 г. на Прокуратурата, л. 85-87 от делото, резолюцията "незабавно изпълнение и доклад" е адресирана до "г-н А."; на същите писма е поставена резолюция със съдържание само дата и "г-жа М." без разпореждания и указания към инспектор М..

Видно от изнесеното в Справката от 21.03.2023 г. на Комисията за резултатите от проверката, не са извършени установявания по изнесеното от М., че още на 20.12.2022 г. е изпратила писма до Район Л. - СО за предоставяне на копия от документи, съотносими към предмета на проверката. Прието е за потвърдено, че М. е работила по прокурорската преписка от докладната на главен инспектор Я., от даденото писмено обяснение от инспектор М., както и от приложеното копие на прокурорска преписка, от където било видно, че всички материали са събрани от нея. След получаване на 4 напомнителни писма, преписката била изпратена на СРП на 02.02.2023г. Прието е, че не е уведомила

прекия си ръководител за забавянето преди изтичане на срока (нарушение на чл.18, ал.1, т.5 от Вътрешните правила за документооборота), не е докладвала своевременно на ръководителя за изпълнение на поставената задача и причините за забавяне на изпълнението - нарушение на чл.18, т.6 от вътрешните правила, по същата разпоредба е квалифицирано и неизпълнение на резолюцията "незабавно изпълнение и доклад", не е изпълнила поставената задача в срок - нарушение на чл.22, ал.1 от Вътрешните правила.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приема следното:

С процесната заповед дисциплинарно-наказващият орган е наложил предвидено в закона дисциплинарно наказание - изрично се е позовал на чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, която разпоредба предвижда дисциплинарно наказание „порицание“ и чл. 204, т. 4 от ЗМВР, която разпоредба предвижда компетентност на ръководители на висши ръководни и ръководни длъжности да наложат дисциплинарното наказание по чл.197, ал.1, т.3 ЗМВР. По делото е представено удостоверение от отдел "Човешки ресурси"при СДВР, съгласно което издателят на заповедта комисар К. Т. е временно назначен на длъжността началник на 4 РУ - СДВР със заповед на министъра от 17.01.2023г. , която длъжност изпълнява и към момента на удостоверението - 03.072023г.

Въпреки тези констатации, процесната заповед не е издадена от компетентен орган. Видно от самата заповед, резолюциите върху писмо №228000-1658/26.01.2023 г. на Прокуратурата, в което е посочено, освен другото, че писмото е трето поред, са поставяни както следва: на 27.01.2023 г. от началника на 04 РУ СДВР- "г-н И. Я.", последният е поставил резолюция "г-н А. - незабавно изпълнение и доклад", а последният - "г-жа М.". Същевременно е видно от представеното удостоверение от Отдел Човешки ресурси, че съгласно заповед от 17.01.2023 г., комисар К. Т. е преназначен временно на длъжност началник 04 РУ – СДВР, то следва, че дисциплинарно-наказващият орган е възприел лично неизпълнението, за което е наложил дисциплинарното наказание с процесната заповед. Съгласно чл.11, ал.2 от Инструкция №8121з-877 от 06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, се съдържа забрана да бъде дисциплинарно-наказващ орган служител на ръководна длъжност, който е възприел лично извършването на дисциплинарното нарушение. В този случай, съгласно ал. 3 от същата разпоредба, в този случай дисциплинарно наказващ орган е горестоящият ръководител на

възприелия дисциплинарното нарушение служител. Нещо повече, прокуратурата е адресирала напомнителните писма и изисква изпълнение от началника на 04 РУ за разпореденото с постановлението, което на още по-силно основание обосновава приложимост на чл.11, ал.3 от Инструкцията за компетентния дисциплинарно-наказващ орган.

Изложеното обуславя извод, че процесната заповед е издадена от некомпетентен орган, предвид на което същата следва да бъде обявена за нищожна.

За пълнота следва да се посочи, макар и горният извод да не се променя, че процесната заповед от формална страна е издадена в предвидената от закона писмена форма, съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ формално, но при допуснато съществено нарушение на закона, обусловило неправилност на изводите за допуснато дисциплинарно нарушение от инспектор М..

Нарушено е задължението по чл.206, ал.4 ЗМВР - наказващият орган е длъжен да събере и оцени всички доказателства, включително събраните при одити или други проверки, както и доказателствата, посочени от държавния служител. Както дисциплинарно-наказващия орган в мотивите на заповедта, така и комисията в изготвените справка и становище, не са отчели какви точно действия е следвало да извърши инспектор М. за изпълнение на възложената проверка по прокурорската преписка, и какво точно е следвало да изпълни, но не е изпълнила. Така не са събрани доказателства, че инспектор М. незабавно е призовала и снела обяснение от подателката на сигнала, че още през 2022 г. е изпратила писмо до Район Л., но същото е изведено едва на 13.01.2023 г. и подписано от началника на 04. РУ - СДВР. Предвид, че не са събрани доказателства за друго, съдът приема, че действително инспектор М. е предприела всички дължими и зависещи от нея действия своевременно, а поради забавено изпращане на изготвеното още през декември 2022 г. от нея писмо - с почти месец по-късно на 13.01.2023г. и след срока за приключване на проверката, е настъпило забавяне, което не се дължи на нейно бездействие. По тези причини, неправилно е вмененото неизпълнение на възложената преписка в срок.

В нарушение на задължението по чл.206, ал.4 ЗМВР не са събрани, съответно обсъдени и взети предвид всички доказателства от значение за случая, както от комисията по проверката, така и от дисциплинарно-наказващия орган при налагане на дисциплинарното наказание на инспектор М. с процесната заповед. Нарушението е съществено, тъй като е възможно да доведе до различен извод относно извършването на дисциплинарното наказание.

В нарушение на принципа по чл.194, ал.4 ЗМВР, че дисциплинарна отговорност е лична е вменено не изпълнение на резолюцията "незабавно изпълнение и доклад". На първо място, тази резолюция изрично е адресирана до инспектор А., липсва резолюция с такова съдържание изрично адресирана до инспектор М.. Следва да се посочи, че инспектор А. е бил член на Комисията по проверката, но същият е бил заинтересован от изхода на производството по смисъла на чл. 207, ал.4 ЗМВР, и не е следвало поначало да бъде включен в проверката, доколкото самият той е отговорен за изпълнението на резолюцията по писмото на СРП.

В писмата на Прокуратурата се изисква незабавно да бъдат изпратени всички материали по пр.преписка. Доколкото още първоначално преписката не е изрично резолирана за изпълнение от инспектор М., само от фактическото изпълнение на разпорежданията на прокурора, не може да се направи извод за възложена, съответно неизпълнена заповед, резолюция или каквото и да е друго разпореждане на висшестоящ във връзка с неспазване на определения от прокурора срок за проверката. От извършеното по преписката следва, че инспектор М. е изпълнила разпорежданията по постановлението на прокурора – като е снела обяснения и изпратила писмо до Район Л.. Тъй като резолюциите "незабавно изпълнение и доклад", са адресирани до г-н А., без изрична резолюция с посоченото съдържание до инспектор М., то не може да се презюмира, че е била задължена за същото. В нарушение на принципа по чл.194, ал.4 ЗМВР, че дисциплинарна отговорност е лична, е вменено не изпълнение на задължение, което не е изрично възложено с резолюция или разпореждане на висшестоящ, нито произтича пряко от закона. Не може да се приеме, че като единствен служител в ТП-Л., без изрично възлагане, инспектор М. е задължена, съответно отговорна за изпълнението и неизпълнението на всички преписки, постъпили в тази структура, в това число да докладва преди изтичането на срока за забава при изпълнението им. Причината за неизпълнение в срока, определен от прокурора в процесния случай е очевидно закъснението при извеждането на писмото до Район Л., подписано от началника на О4 РУ – СДВР, обусловило и закъснението при получаване на преписката. Служебното задължение, съставляващо дисциплинарно нарешение по чл.194, ал.2, т.1 ЗМВР, не може да се презюмира нито по съдържание, нито по отношение на лицето, което следва да изпълни. За да бъде спазен принципът за личната отговорност, основанието за възникване на задължението, неговото съдържание, както и служителят, задължен за изпълнението му по силата на служебното си положение, следва да бъдат

изрично, точно и ясно определени.

Предвид изложеното, при недоказано изпълнение на задължения във връзка с процесната прокурорска преписка и резолюция "незабавно изпълнение и доклад" без изрично да са възложени, не може да се приеме за доказано, че инспектор М. е допуснала лично и виновно изпълнение на служебни задължения, съставляващи дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.1 ЗМВР, за които се налага дисциплинарно наказание "порицание", съгласно чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР, с оглед на което е издадена в нарушение на материалния закон.

Предвид изложеното, освен нищожна - незаконосъобразност по чл.146, т.1 АПК, процесната заповед е издадена при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - незаконосъобразност по чл.146, т.3 АПК и несъответствие с материалния закон - незаконосъобразност по чл.146, т.4 АПК.

По изложените съображения, съдът след като извърши дължимата проверка за законосъобразност по чл.168, ал.1 вр. ал.2 АПК, на основанията по чл.146 АПК, в това число и на ненаведени с жалбата основания, със съдебното решение следва да обяви нищожността на оспорената заповед.

На основание изложеното и чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА по жалба на М. Г. М. с ЕГН [ЕГН], НИЩОЖНОСТТА на Заповед с рег. № 228з-407/15.05.2023 г. на изпълняващия длъжността началник на 04 РУ - СДВР за наложено дисциплинарно наказание „порицание" за срок от 6 месеца, на основание чл.200, ал.1, т.11 Закона за министерството на вътрешните работи, за дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.1 от същия закон.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: